

Henrik Leth i sin elskede pontonbåd – og der er selvfølgelig en Nandu i enden af forfanget til fjordørrederne.

Nandu-fluen

Henrik Leth er havørredfisker om en hals, og han har opfundet flere dødsensfarlige havørredfluer. Her får du opskriften på en af hans favoritfluer til kysten, samt hvordan den skal fiskes.

Nandu-fluen kan bindes i mange variationer. Her er Henrik Leths grundmodel.

Af Morten Valeur
mv@sportsfiskeren.dk

For de fleste mennesker er fluefiskeriet en hobby, men for nogle ganske få er det en livsstil. Henrik Leth fra Randers hører absolut til den sidste lille gruppe. Fisketurene

er mange og varierede. Gedde, aborre, helt, ørred og havørred er bare nogle af de fiskearter, Henrik frister på flue. Han er desuden webmaster på sin egen hjemmeside www.brakvand.dk – en af Danmarks mest besøgte fiskesider. Her ligger rapporter fra alle de mange fisketure og masser af nyttige tips til det praktiske fiskeri.

Henrik Leth's fluer er rendyrkede fiskefluer: De er letbundne, holdbare og djævelsk effektive. Nandu-fluen er ingen undtagelse og her følger – med Henriks egne ord – tankerne bag fluen, og hvordan den skal fiskes.

Fluer der holder

Grundlæggende ønsker jeg, at mine fluer skal være holdbare. De skal kunne holde til skarpe fisketænder og fiskeslim, uden

at de mister deres gode fiske egenskaber. Samtidig må fluerne gerne indeholde lette og bløde materialer, som pulserer i vandet. Nandufluen opfylder til fulde de krav. I tør tilstand virker Nandu-fluer uldne, og som om de yder en stor vindmodstand. I vandet er de fulde af liv, og når de er våde, er de en fornøjelse at kaste med.

Jeg binder Nandufluen i mange forskellige varianter. Den her viste er grundmønstret, som er en god standardflue i de fleste fiske-situationer.

Fluen er ikke en nøjagtig imitation af noget bestemt byttedyr, men ved at variere farve, størrelse og tilsætte for eksempel flash, kan den tilpasses de byttedyr, der måtte findes på fiskepladsen. (Se varianterne på www.brakvand.dk, Henriks hjemmeside, red.).

Jeg binder Nandufluen i følgende varianter:

Hot Red CTL Nandu. Fluen benyttes, når ørrederne sidst på vinteren og i foråret fouragerer på de rødlige børsteorm.

Nandu naturel. Når der er eller har været børsteorm i farvandet kan ørrederne ikke stå for denne simple flue.

Nandu Eye Trigger. Imiterer mysider, kutlinger og andre småfisk. Nandu W/G. Fiskes driftende eller med langsom indtagning. Speciel stor tiltrækningskraft på sløve sensommerørreder.

Nandu Rejen. I vandet – og fisket i små korte ryk har Nandu rejen en god lighed med sit forbillede – rejen. Øjnene og den livlige gummihale er medvirkende til at fluen »frister« selv den mest forædte ørred.

Nandu Eye Trigger – en af de mange effektive varianter af Nandu fluen.

Speciel effektiv i maj og juni, når ørreder er fyldt med fjordrejer.

Nandu i praksis

Som nævnt er Nandu-fluen en allround flue. De forskellige varianter kan bruges på forskellige årstider og under alle mulige forhold. De bløde materialer gør fluen særlig velegnet til langsom indtagning, hvilket kan være nødvendigt i det kolde vintervand. Ellers varieres indtagningen afhængigt af, hvilket byttedyr der skal imiteres. ”Rejehop” med Nandu Rejen, sætvis bevægelser med Nandu Eye Trigger og så videre.

Jeg bruger to forskellige liner: En flydeline til sommerfiskeriet og en sink tip line til resten af året. Fluen bliver monteret med en løkke knude for at opnå maksimal bevægelse i de bløde materialer. »

Nandu-ørred. Havørreden kan ikke stå for Nandu-fluen.

Henrik Leth

Hvad er din baggrund, og hvornår begyndte du at fluefiske?

Jeg er født og opvokset på Frederiksberg. I barndommen var nærmeste fiskevande den dengang frit strømmende Ladegårds Å, og de godt bevogtede kanaler i Frederiksberg Have.

Min far, der var bager med egen forretning, var også jæger og lystfisker. Tirsdag var den ugentlige lukkedag i forretningen. I en årrække var denne ugedag ensbetydende med fiskeoplevelser.

Udover fisketurene til Langelinie, Lyngnetten, Tuborg Havn, Damhussøen, Frederiksberg Have og Ladegårds Åen, hvor jeg gerne fulgtes med nogle kammerater og min bror Erik, var det tirsdagsturene til familiens naturgrund ved Køge Å, der gav de bedste muligheder for at afprøve de mange fluer.

Køge Å var dengang klarvandet og varieret med holler, sving og stryg! Ørredbestanden var rimelig, men i åen var der også en stor bestand af skaller, rimter, aborrer og ål – et ædelt og eftertragtet bytte. Hver fiskeart havde sine pladser: Skallerne holdt til i et roligt sving og kunne så godt som altid fristes med den knaldrøde Cardinal, præsenteret med omhu. Aborrerne flakke mere omkring, gerne i små stimer, mens rimterne, der kunne trække store køl striber, om foråret trak op i åen for at gyde.

Ålefiskeriet foregik i det mørke vand mellem trærodderne fra de stynede piletræer, der stod langs brinken. Ligende på maven med hareøre-nymfen, belastet med splithagl på forfanget,

kunne jeg med pirkebevægelser lokke ålene til fluen. Hurtigt fandt jeg ud af, at der her ikke var mulighed for fight, men at ålen med vold og magt straks skulle løftes på land. Trærødderne var til ålenes fordel!

Egne erfaringer kunne for det meste bekræfte de mange artikler fra Jæger & Fisker og bibliotekets sparsomme udvalg af fiskebøger i, at ørreden var sky og til tider vanskelig at få til at tage fluen. Vores teknik og grej var primitivt, og ørrederne yndede at opholde sig i de smalle strømrender mellem grøden og under de underskårne brinker. Så selv om der var en fin ørredbestand i åen, var det ofte fluefiskeriet efter de øvrige og mere artsrige og bidvillige fisk, som jeg i min tidlige fiskekarriere praktiserede.

Ud over fritidsgrunden ved Køge Å, var vi så privilegerede at have sommerhus ved Vallensbæk. Her dyrkede jeg i sommermånederne fiskeriet med ruser og krogliner, især efter bugtens ål.

Hvor mange år har du bundet fluer?

Flere begivenheder vakte min interesse for fluer og fluebinding. Klarest husker jeg besøgene i det hedengangne Jagt- & Fiskerimagasinet i Studiestræde, der med sit store udvalg af alle former for grej og et tålmodigt personale altid var værdt at besøge.

I den bagerste del af "Magasinet" var der indrettet en afdeling med fluer og fluebindingsmaterialer. Fluerne, der var alle de kendte fra blade og kataloger, lå i specielle skuffer sorteret efter alfabet, størrelse og type. Bedst af alt, var der glasfront i butiksdisen, så alle de små kunstværker lod sig beskue.

Fluebindingsmaterialerne, der stort set alle var fra engelske John Veniard, hang i sirlige cellofanposer. Her var der de fineste sorterede hackler, sæluldsdubbing og svingfjer fra alverdens fugle i alle tænkelige farver.

Duften af naftalin, blandet med de voksnes snak om grej, fisk og fluer gjorde sit til, at forretningen hurtigt fik en helt speciel status. Det var her, jeg fik udleveret årskatalogerne fra ABU, DAM og Hardy, og det var ikke mindst her, jeg kunne se de rigtige fi-

ne engelske fluer, som selvfølgelig var forbilleder for mine egne første kreationer.

Fluebindingsmaterialer var dyre sidst i 1950'erne (i hvert tilfælde for en dreng med et stramt lommepengebudget), så mange udflugter efter skoletid gik til ZOO, hvor påfuglen blev »lettet«, og hvor et par venlige dyrepassere, som modvillig for noget wienerbrød, indsamlede fjer fra gulfasan, perlehøne, papegøje og hejre. Udover "leverancen" fra ZOO var fjere fra hovedpuden ganske udmærkede til streamers, hackler og haler. Under juletræet i 1961 lå der en yderst velkommen gave; nemlig et fluebindingsæt fra John Veniard. I trææsken med skydelåg gemte der sig fluestik, kroge, voks, lak, dubbing, bindetråd, hackler, vinger samt et hæfte med fluemønstre og et illustreret hæfte med bindeansvisninger.

Utallige fluer blev bundet, vurderet og igen "skraldet", så den dyrebare krog kunne genbruges. Snart var æsken fyldt med selvavede fluer som March Brown, Cardinal, Coachman, Blue Dun, Peter Ross og Hardy's Favourite.

Hvilken type fluer foretrækker du at binde?

Tørfluer, nymfer, kystfluer og geddefluer – fluer, der skal bruges til praktisk fiskeri!

Har du en eventuel læremester eller et forbillede som fluebinder?

Jeg har altid været en stor beundrer af Svend Saabye, som jeg lærte at kende gennem hans artikler i "Jæger og Fisker". Da jeg i midten af 70'erne flyttede til Randers og kom i kontakt med Preben Torp Jacobsen, var det herfra jeg mest blev inspireret.

Hvilken fluefiske/fluebindings bog er din foretrukne?

Jeg har en velpolstret reol med bøger om fluefiskeri og fluebinding. Preben Torp Jacobsens "Fluebinding", Svend Saabyes "Om Fluefiskeri" og amerikanske Gary Borger og Gary LaFontaines bøger har givet mig meget!

Nandu fluen

DET SKAL DU BRUGE

Krog: Let saltvandskrog for eksempel Partridge
Tråd: Lys
Hale: STF Dub i Tan
Hackle: Nandu fjer (Emu kropsfjer)
Krop: STF Dub i Tan

Sådan gør du

Nandu Step 01

Bind nandu fjeren ind med fjerspidsen pegende fremad. Lav en dubblingløkke lige bag fjerens indbindingspunkt.

Nandu Step 03

Tørn dubbingen bagud.

Nandu Step 02

Bind halen ind og læg dubbing i dubbing løkken. Spind dubblingløkken med dubbinghjulet.

Nandu Step 04

Tørn nandu hacklet bagud. Tørn forsigtigt bindetråden fremad, samtidig med at fjeren låses fast.

Nandu Step 05

Børst dubbingen ud med en dubbingbørste.